

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

HELP, MOEDER TROUWT !

blijspel in twee bedrijven

door

Werner van Branteghem

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2013
Nr.3157

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VEERTIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier “aanvraag tot opvoering”. Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *HELP, MOEDER TROUWT!* op te voeren moet de naam van auteur *WERNER VAN BRANTEGHEM* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2013/220/014
ISBN 978-90-385-12310

© 2013 Toneelfonds J. Janssens/Werner van Branteghem
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(7 dames – 7à8 heren)

MADELEINE, moeder
 HENRI DUCASTEELLE, de minnaar
 PHILIP, Madeleines zoon
 INGRID, domme schoondochter
 VINCENT, schoonzoon
 KATHERINE, Madeleines bazige dochter
 PAULA, de buurvrouw
 ROSA, haar vriendin
 JONGEN , speelt de zoon van Henri
 MEISJE, speelt de dochter van Henri
 JOS, de echte zoon van Henri
 BELINDA, de echte dochter van Henri
 PASTOOR
 PIERRE PETIT, baron
 INSPECTEUR, geen groot licht

Indien gewenst kunnen de rollen van pastoor en inspecteur gedubbeld worden.

DECOR

Een eenvoudige huiskamer. Tafel, stoelen, een sofa, een kast. Een deur naar de hal, een deur naar de keuken en één naar de badkamer. Ergens prominent aanwezig staat de bokaal met Jerome, de goudvis. Verdere aankleding naar eigen inzicht en middelen.

KORTE INHOUD

Madeleine is jarig en verwacht met een mooi gedekte tafel haar dochter en zoon met hun respectievelijke echtgenoten. Helaas, sommigen zijn haar verjaardag blijkbaar vergeten of vinden ergens een reden om niet te komen. Maar dan staat Dracula kletsnat voor haar deur en komt iets later Paula, Madeleines beste vriendin, in paniek een bloedstollende ervaring vertellen. Er worden verkeerde conclusies getrokken als Paula die vreemde man en dan nog zonder broek in huis ontdekt. Zou Madeleine op haar leeftijd op vrijersvoeten zijn? Moet de pastoor de zondige Madeleine niet op het juiste pad zetten? Zal een huwelijksadvertentie, geplaatst door de kinderen, de gepaste kandidaten lokken? Vanaf dat moment komen, volgens de kinderen, ideale huwelijkskandidaten de arme Madeleine lastig vallen. Er volgt een ‘dramatische’ wending als Madeleine en Henri, waar ze intussen verliefd op is geworden, besluiten Romeo en Julia achterna te gaan. Grote paniek bij alle koppelaars die in een seance proberen de verliefde doden op te roepen. Doden kunnen echter heel levendig zijn en iedereen krijgt een les in bemoeizucht.

EERSTE BEDRIJF

(Avond. Tafel feestelijk gedekt voor vijf. Muziek : “La vie en rose” versie Edith Piaf. Madeleine komt zenuwachtig binnen met kandelaar. Ze praat tegen haar goudvis)

MADELEINE : Jerome jongen, ik denk dat alles er prima uitziet. Allez, kijk ook eens wil je.... Mijn beste glazen.. de soeplepels, viscouverts... Geen paniek Jerome, het is voor de zalm wat dacht je wel... de couverts voor het gebrad... Ben ik blij dat ik alle porties verdubbeld heb. Ik vertrouw die nieuwe tv-kok niet, hij is te mager. Een apotheker die moet mager zijn maar een kok moet boven de honderd kilo wegen anders vertrouw ik zijn gerechten niet: steeds te kleine porties of van die experimenten in uw bord waarbij rode kool groen uitslaat en erwten rood.

Jerome, vind je dat ook niet eigenaardig dat men eten tegenwoordig sexy vindt? Vroeger deed ik een paar chartellen aan en mijn ventje zaliger dacht aan alles behalve eten. Vandaag moet manlief in vervoering komen van een kippenborst of kikkerbillen; geef mij maar mijn chartellen... Lepeltjes voor de ijstaart.... de koffiekopjes staan in de keuken... Jerome, ze kunnen komen als ze willen.

Hopelijk zijn ze weer niet te laat. Vorig jaar heb ik wel twee maal de soep moeten opwarmen. Ik weet het, ik weet het Jerome, ik moet leren begrijpen dat ze een druk leven hebben. Ja, mijn kinderen hebben het ver geschopt: Filip ingenieur en Katherine directiesecretaresse en allebei niet slecht getrouwd. Wat kan een moeder meer wensen... Toch spijtig dat ik ze zo weinig zie... Jaja, daar ben ik weer, de moederkloek die haar kuikentjes graag rond haar heeft. Maar vandaag zijn ze er allemaal, voor mijn verjaardag. Aan mijn tafel komen ze eten van mijn sexy soep, sappige zalm en fazant met de juiste cuisson.

Zeg eens Jerome: zie ik er goed uit...? Het is al goed, niet overdrijven hé.... Doe uw mond maar weer dicht. Ge moet niet blijven gapen, ik heb je al twee snuifjes gegeven... Allez het is goed hier een extra snuifje, het is tenslotte mijn

verjaardag...

(zet zich in zetel) Acht uur.... Ze kunnen er ieder ogenblik zijn... Oh god mijn vaas, ze zullen zeker bloemen mee brengen *(plastic bloemen uit vaas nemen)* of zouden ze... *(bloemen terug in vaas)* Wacht eens, vorig jaar waren het pantoffels en die van het jaar ervoor zijn nog niet versleten... Nee, het worden vast en zeker rozen... *(plastic bloemen naar keuken)*

(Telefoon gaat)

Hallo... ah Katherine, ik dacht net aan jou en dat je zo van rozen houdt.... Wat zeg je, spreek eens wat luider.... Je kan niet komen... migraine... Ja natuurlijk, dan is het beter dat je wat rust... Spreek eens wat luider kind want er is zo'n lawaai, precies een feestje.... Het is de televisie zeg je... Neen, je broer is er nog niet... Wanneer kom je dan eens langs... Ja, ik weet het druk druk druk.... Je zal eerst bellen, ik begrijp het.... Katherine, zorg goed voor jezelf hé en zet alsjeblieft jullie televisie wat zachter. Het is precies alsof je huis een discotheek is... doe de groetjes aan Vincent... Wil je hem vragen... hallo? Ze zal wel weer overwerkt zijn... druk druk druk....

(Twee couverts en borden weg nemen naar keuken)

Jerome, ik heb de soep op een klein vuurtje gezet.

(Tafel wat herschikken)

Filip en Ingrid kunnen nu toch niet lang meer wegblijven, of zou hij.... Neen, migraine heeft hij nog nooit gehad, hoogstens een kater. Alsjeblieft Jerome jongen, schrik toch niet zo als ik het woord kater uitspreek. Tussen haakjes Jerome zeg eens, ben jij eigenlijk wel een jongen? Waaraan zie je of het een mannetje of een vrouwtje is bij een goudvis? Voor hetzelfde geld ben je in plaats van een Jerome een Jeanine.

(Deurbel)

Ze zijn daar, eindelijk.

(Madeliene gaat opendoen. Komt even later terug binnen met Philip.)

Kom binnen jongen, vlug het is koud... Maar waar is Ingrid...? Toch geen migraine?

PHILIP : Migraine? Laat me niet lachen....om pijn in je hoofd te hebben moet er eerst iets in zitten.

MADELEINE : Jongen, zoiets zeg je toch niet over je vrouw.... of scheelt er weer iets?

PHILIP : Of er iets scheelt...? Awel ja, ik zie scheel van de honger dat scheelt er! Verdorie, een mens zit de ganse dag op kantoor met over de middag twee boterhammen met choco en een thermoskan lauwe koffie. Maar de simpele geest denkt dat madam met haar zesentwintig kookboeken en de goede raad van SOS Piet hem 's avonds zal verwennen met een lekkere steak, misschien een simpel koteletje of desnoods een eindje worst met appelmoes. Maar wat blijkt, madam had geen tijd om te koken...

MADELEINE : Voor vanavond heb ik klaargemaakt...

PHILIP : Nougatbollen, madam moest zo nodig naar de kapper. Madam moet verdorie de laatste tijd veel naar de kapper.... Een mens zou nog wantrouwig worden. Gelukkig is dat Svenneke van een ander geloof.

MADELEINE : Allez rustig jongen, doe niet gek en trek je jas uit.

PHILIP : Ik ben wel gehaast hoor ma, ik moet straks nog naar een belangrijke meeting. Oh, ik zou het nog vergeten, ik heb nog iets voor je. *(naar buiten)*

MADELEINE : Hoe lief. Zo druk maar toch is hij mijn verjaardag niet vergeten. Het worden vast en zeker mooie rozen. *(neemt vaas en staat zoon op te wachten met vaas in hand)*

PHILIP : *(op met wasmand)* Zo ma, onze vuile was. Onze machine is kapot en tegen de tijd dat je iemand gevonden hebt om hem te maken heb je geen proper hemd meer over.

MADELEINE : *(vaas op tafel en mand nemen)* Dank je wel jongen.

PHILIP : En wil je opletten bij het strijken dat er geen valse plooiën in komen, dat staat zo slordig.

MADELEINE : Ik doe mijn best jongen. Ik draag je hemden even naar de badkamer.

PHILIP : Zeg ma, verwacht je bezoek vanavond? De tafel staat zo feestelijk gedekt voor drie en mmmm... het ruikt hier wel erg lekker.

MADELEINE : Oh niemand speciaal hoor.. euh... Vrienden die ik al een tijdje niet meer gezien heb. Gewoon wat eten en kletsen.. niets bijzonder... Wil je wat fazant voor na je belangrijke meeting... Ik zal wel weer teveel klaargemaakt hebben en anders eet ik een hele week opgewarmde fazant.

PHILIP : Lekker, graag.

(Madeleine naar keuken. Philip in zetel)

Thuis heb ik ook een fazant maar ze blijft op mijn maag liggen. Ze is naar de kapper, dus haar pluimen zullen wel weer omhoog geblazen zijn. Hoe noemen ze dat... föhnen... Verder laat ze haar klauwen lakken, het haar van haar benen waxen en vooral haar snavel in rouge baisier verven. Dat alles kost me een fortuin en weet je waarom? Om dan in bed nergens te mogen aankomen, bah koude fazant!

MADELEINE : *(op uit keuken met pakje)* Zo jongen, alles is mooi ingepakt. Je fazant blijft zo lekker warm.

PHILIP : Warme fazant.... dat is ook al maanden geleden... *(zucht)* Euh... dank je wel mams, als ik jou niet had.....

MADELEINE : ....dan was je een skelet met een vuil hemd.

PHILIP : Ik ga er nu maar vandoor, straks is jew bezoek hier.

MADELEINE : Mijn bezoek?

PHILIP : Awel ja, je vrienden voor die gezellige avond.

MADELEINE : Een gezellige avond.... euh.... ja inderdaad..... gezellig.

PHILIP : Tot volgende week mams, ik kom dan mijn hemden halen, oké?

MADELEINE : Ja jongen, tot volgende week, voor je hemden. Doe de groetjes thuis en wees voorzichtig met al dat verkeer.

(Philip af. Madeleine neemt twee borden weg ... naar keuken. Terug met plastic bloemen en in vaas terug zetten. Bel gaat, deur openen .... verschrikkelijke gil slaken en terug in kamer rennen, Henri, verkleed als Dracula komt de kamer binnen. Madeleine neemt vaas als wapen)

Moord... brand... help, een vampier!... Blijf staan.... nee maak dat je wekomt... Moord..... een vampier!

HENRI : Rustig mevrouw, neemt u mij niet kwalijk dat ik u zo doe schrikken. *(wat dichterbij komen)*

MADELEINE : Kom geen stap meer dichterbij of ik... of ik sla al uw tanden uit.

HENRI : *(haalt valse tanden uit z'n mond)* Wees niet bang mevrouw. Kijk, ik haal ze er zelf wel uit. Ik bijt niet en u hoeft dus niet te slaan.

MADELEINE : Blijf staan zeg ik u. Uw mond zit nog vol tanden.

HENRI : Mevrouw, wees toch kalm. Mag ik me even voorstellen: Henri Ducastele, ik had zopas een ongelukje en kom u nu om hulp vragen.

MADELEINE : Blijf staan bloedzuiger of ik doe een ongeluk. Ik herken u van de films... U bent op zoek naar een maagd? Wel, u bent hier aan het verkeerde adres plus euh.... ik heb suiker in mijn bloed.

HENRI : Maar mevrouw, toch. Ik kom niet voor uw bloed, ik lust zelfs geen bloedworst. Kijk, dit is een carnavalkostuum en die tanden zijn van plastic. Wilt u ze eens proberen?

MADELEINE : Neen merci, mijn mond zit al vol valse tanden.

HENRI : Geloof me, ik kom enkel hulp vragen.

MADELEINE : Kon u dat niet eerder zeggen? Ik schrok me een beroerte. Allez, waarmee kan ik u helpen? U ziet er inderdaad maar beroerd uit. Ga zitten... neen blijft staan.... Uw broek is nat en mijn salon kan daar niet tegen... Vertel eens, wat is er precies gebeurd?

HENRI : Mevrouw, wat ik deze avond heb meegemaakt is werkelijk onwaarschijnlijk. U moet weten, ik ben directeur van een bescheiden bedrijf en organiseer ieder jaar voor mijn mensen een verkleed bal. Dit jaar was het thema horror.

MADELEINE : Wat uw kostuum betreft: wreed goed gelukt. Vertel verder.

HENRI : Dank u. Op weg naar mijn feest rijd ik toch wel een leuke band zeker. Ik had

de tijd niet meer om de band verwisselen en vooral, dit kostuum vuil maken was uit den boze. Dus wat doe ik...

MADELEINE : Vliegen als de vleermuizen zeker?

HENRI : Ik doe autostop. Maar met weinig succes. Ten eerste was het een eenzame landelijke weg en ten tweede slecht weer. Niemand had dus veel zin om de barmhartige Samaritaan te spelen.

MADELEINE : Jammaar, hoe komt u nu aan die kletsnatte broek?

HENRI : Pas op nu komt het. Ik denk, ik ga midden op de weg staan, de eerste auto die komt zal wel moeten stoppen... Zo gezegd zo gedaan... Ik sta daar dus met de armen wijd open midden op de weg en inderdaad, al heel snel komt er een auto op me af... Hij vertraagt en maakt aanstalten om te stoppen, maar als hij zo'n drietal meter van me verwijderd is geeft hij plots vol gas en kan ik nog net wegspringen... recht de gracht in... vandaar die natte broek.

MADELEINE : Ocharme sukkelaar, u had morsdood kunnen zijn.

HENRI : Daar lag ik dus in de gracht. Mijn mooi kostuum kletsnat en niet meer in staat om nog een dergelijke wegpiraat te doen stoppen... Mijn feestje kon ik intussen ook wel vergeten of ik zou als natte poedel mijn entree moeten maken...

MADELEINE : Zou origineel zijn: een natte poedel met snijtanden.....

HENRI : Ik ben dan maar naar het dichtstbijzijnde huis gestrompeld en voila, zo kwam ik aan uw deur terecht.

MADELEINE : Arme man. Weet u wat, doe uw broek uit en ik geef u een andere van mijn man zaliger.

HENRI : U bent mijn barmhartige Samaritaan. *(begint broek uit te doen)*

MADELEINE : Euh liefst in de badkamer alstublieft, ik kan daar zo goed niet meer tegen sinds dat mijn man gestorven is.

(Madeleine toont badkamer en Henri gaat af. De deurbel gaat, Madeleine doet open en Paula - haar vriendin - komt in alle staten binnen. Ze barricadeert de deur met een stoel. Ze draagt een krans look om de hals)

Wat krijgen we nu Paula? Je vliegt hier binnen als iemand die de duivel heeft

gezien. Je ziet zo bleek?

PAULA : Bleek..bleek... Lijkbleek zie ik er uit... Ik heb bijna geen bloed meer in mijn aderen.

MADELEINE : Zo erg zal het wel niet zijn. Allez, kalmeer je en zet je even in de zetel. Ik geef je een glas water.

PAULA : Een cognac zou me meer kalmeren.

MADELEINE : (*schenkt glas in*) Vertel eens Paula, wat heb je nu weer meegemaakt?

PAULA : Madeleine kind, wat ik vanavond heb meegemaakt zal je nooit geloven.

MADELEINE : Niet geloven? Hier, drink je cognac, dat zal je emoties doorspoelen.

PAULA : Het zijn grote emoties Madeleine, geef me maar een dubbele.

MADELEINE : Vertel... wat is er gebeurd?

PAULA : Je weet dat ik graag naar de cinema ga, naar de namiddagvoorstellingen want dan ben ik nog tijdig thuis voor mijn feuilleton op tv. Wist je dat de dokter van de buurvrouw verliefd is op die blonde die al drie maal echtgescheiden is en een kind heeft van..

MADELEINE : Welke dokter?

PAULA : Die dokter van mijn feuilleton op tv.

MADELEINE : Paula, ter zake alsjeblieft. Waarom storm je mijn huis als een gek binnen? Toch niet om op tijd te zijn voor je feuilleton op mijn tv?

PAULA : Maar nee. Waar was ik gebleven? Je brengt me helemaal in de war.. ah ja, dus die dokter is verliefd ...

MADELEINE : Paula.. ga je het nog vertellen ja?

PAULA : Ik zei dus dat ik naar de cinema ben geweest, de namiddagvoorstelling omdat ik dan 's avonds..

MADELEINE : ... je feuilleton niet wil missen op tv.

PAULA : Hoe weet jij dat?..... Deze namiddag was er dus in de cinema een oude film over Dracula.

MADELEINE : Dracula zeg je?... Mmm interessant, vertel verder...

PAULA : Eerst denk je dat het een knappe graaf is met zo'n chique mantel maar als hij zijn bakkes opendoet komen er daar een koppel tanden tevoorschijn, net als die van een olifant.

MADELEINE : Ik zie ze zo voor me, vertel verder.

PAULA : Na de film drink ik nog een glas, kwestie van de emoties door te spoelen. Dat lukte echter niet met dat ene glas, dus heb ik er dan nog maar een stuk of vier gedronken.

MADELEINE : Zodat je een stuk in je kraag hebt... Vertel verder.

PAULA : Nu komt het... stel je voor: het is donker.. geen mens te zien op de weg.... Plots een krakende donderslag gevolgd door een bliksemschicht.. of is het omgekeerd?

MADELEINE : Het kan me niet schelen. Vertel verder, ik hang aan je lippen.

PAULA : Een hond huult in de verte... of is het een weerwolf?...Whoeeeeeeee... (*net als huilende wolf*) De wind giert door de takken van de bomen die me proberen te grijpen... Alleen en eenzaam rijd ik met mijn auto door dit onherbergzame land.... De angst snoert mijn adem..... Mijn hart klopt als een gek.... en..... ik moet dringend naar de wc. Voel je de spanning?

MADELEINE : Neen ik ben pas nog geweest, vertel.

PAULA : Mijn eksterogen beginnen te steken.... Er hangt onheil in de lucht... Ik moet zo snel mogelijk naar huis en ik denk... ik neem nog een cognac. (*schenkt cognac in*)

MADELEINE : Tegen dat jouw verhaal teneinde is zit ik zonder cognac.

PAULA : Waar was ik gebleven?

MADELEINE : Eksterogen die beginnen te steken.

PAULA : Heb jij daar ook last van? Wel, ik heb van Gerarda een middeltje gekregen..

MADELEINE : Ga ik nu nog weten wat er gebeurd is of gaan we palaveren over ons eksterogen?

PAULA : Ik kwam dus van die film met Dracula...

MADELEINE : Het bliksemde, er zat een hond te janken en het waaide en dan...

PAULA : Ik rijd dus in de Hellestraat en ik zie in de lichten van mijn auto langs de kant van de weg een schim... Ik vertraag... en plots springt die schim midden op de weg met zijn armen wijd open en probeert me te doen stoppen... Ik rijd langzaam wat dichterbij en nu zie ik pas dat die schim... houd je vast... Dracula is met zulke tanden! Zeker op zoek naar een maagd, dus wat doe ik..? Ik geef volle gas, het was hier een kwestie van leven of dood... en Dracula sprong als een vleermuis recht de gracht in!

MADELEINE : Heb je die mens niet geholpen?

PAULA : Pardon, die mens geholpen?.. Ben je gek?.. Voordat ik het weet zit hij in mijn nek te bijten en heb ik geen druppel bloed meer in mijn lijf. Ik ben een knappe vrouw en daar zijn alle vampieren zot van.

MADELEINE : Je hebt hem dus laten liggen in die gracht?

PAULA : Natuurlijk, wat dacht je wel! Je zou me dankbaar mogen zijn want toen ik in volle vitesse naar huis reed dacht ik plots dat je maar een paar honderd meter verder woont en hij misschien hier zou aankloppen. Wie weet wat er dan zou gebeuren?

MADELEINE : Maar lieve Paula toch, Dracula dat is toch maar een legende.

PAULA : Een legende, zeg je? Madeleine, voor dat je het goed beseft staat die legende hier in je huis en - maagd of geen maagd - die bloedzuiger hangt aan je nek... Ik zie hem zo binnenkomen met zijn mantel...

(Henri (Dracula) komt binnen uit badkamer zonder broek)

en zonder broek... (ziet Henri, laat grote gil en valt flauw)

MADELEINE : Lap, precies het goeie moment om binnen te komen.

HENRI : Ik kon toch niet weten dat u bezoek hebt en dat mevrouw flauwvalt als ze een man in zijn onderbroek ziet.

MADELEINE : Mevrouw hier is het niet gewend mannen in zwarte capes en zonder broek te zien. Zelfs niet met een stuk in haar voeten en vooral niet na uw theatrale verschijning vlak voor haar auto.

HENRI : U bedoelt dat zij het is die me in de gracht heeft gereden?

MADELEINE : Ja, ze kwam van de cinema.

HENRI : Moest ze me daarom van mijn sokken rijden, omdat ze van de cinema kwam?!

MADELEINE : Ze speelden een Dracula film.

HENRI : Dat is toch nog geen reden om me..

MADELEINE : Het is al goed, u zou me beter helpen om die arme Paula in de zetel te leggen, ze is helemaal paraplu.

HENRI : Ze heeft het blijkbaar goed zitten. Hebt u eau de cologne in huis? Een beetje op een zakdoek doen en onder de neus houden schijnt te helpen.

MADELEINE : Ik ken een betere remedie voor Paula. *(doet scheut cognac op zakdoek)*

HENRI : Amai wat een remedie.

MADELEINE : Moord! Ze is zo dood als een pier; ze reageert zelfs niet op mijn beste cognac!

HENRI : We gaan de grote middelen moeten gebruiken.

MADELEINE : Dit zijn de grote middelen: mijn beste cognac.

HENRI : Maak eens plaats, ik geef haar mond op mond beademing.

(Henri buigt zich als het ware dreigend over Paula alsof hij gaat bijten. Paula komt bij haar positieven, gilt en springt recht)

PAULA : Help, moord, roep de brandweer! Madeleine, blijf daar toch niet staan, Dracula van de cinema is in the house.

HENRI : Mevrouwtje, kalmeer toch.

MADELEINE : Maar Paula, wees kalm. Die meneer gaat naar een verkleed bal.

PAULA : Een verkleed bal... in zijn onderbroek? Schoon bal, proficiat en ik moet dat geloven, bloedzuiger?

HENRI : Mevrouw, mijn naam is Henri Ducastele en ik ben zeker geen vampier; ik kan zelfs geen bloed zien.

PAULA : Maar wel als het het bloed van een mooie maagd is zeker?

MADELEINE : Dan hoeft jij je zeker niet ongerust te maken Paula.

PAULA : Pardon, zeg dat nog eens?

MADELEINE : Wat bedoel je met 'zeg dat nog eens'?

PAULA : Akkoord dat ik geen maagd meer ben maar niet mooi genoeg om in te bijten, dat is een belediging. Zeg eens Dracula, ga je nog bijten of is het voor morgen?
(ontbloot hals)

HENRI : Maar mevrouw toch.

PAULA : Sta je op dieet misschien?

HENRI : Mevrouw nogmaals, dit is een carnavalskostuum. Ik ben Dracula niet en ik ga zeker niet in uw nek of gelijk waar bijten.

PAULA : Ah meneer gaat niet bijten! Het is goed, nu ben ik wreed in mijn gat gebeten. Ik trap het hier af. Heb je van je leven, Dracula wil niet bijten. Wel, je kan je

tanden breken op die oude koe en pas vooral op dat je geen verkoudheid opdoet als je straks in je onderbroek terug naar je kasteel vliegt. Ah meneer wil niet bijten, heb je vanzeleven.... *(woedend af)*

HENRI : Heeft u zo veel vriendinnen?

MADELEINE : Nee, gelukkig niet. Maar ga toch zitten, we hebben nu wel zelf een cognacje verdiend.

HENRI : Dank u, maar ik zal u niet langer ophouden. Ik zie aan die mooie gedekte tafel dat u iemand verwacht. Kan ik mijn broek terugkrijgen want zo kan ik toch moeilijk naar huis. Straks rijden ze me opnieuw de gracht in als ze denken dat ik Jack the Ripper ben.

MADELEINE : Gaat u maar in de slaapkamer. Links in de klerkast vind u wel een broek die u past.

(Henri af naar slaapkamer)

(tegen goudvis) Toch een vriendelijke man, en zijn kuiten mogen er ook zijn.... Misschien wordt het toch nog een gezellige avond. Weet je wat, ik zet nog een bord bij... allez, als hij wil blijven eten natuurlijk. Maar na al die emoties zal hij waarschijnlijk sterven van de honger, vooral nu hij zijn tanden niet in Paula heeft kunnen zetten... hahahahaha, arme Paula toch.

HENRI : *(op uit slaapkamer met andere broek aan)* Zo, nu moet ik er echt vandoor.

MADELEINE : Waarom zo'n haast?

HENRI : Uw bezoek arriveert waarschijnlijk ieder ogenblik?

MADELEINE : Wel.. euh... eigenlijk verwacht ik niemand... Ziet u, er is maar voor één persoon gedekt.

HENRI : Ah!

MADELEINE : En die feestelijke tafel is voor mij alleen; het is vandaag mijn verjaardag.

HENRI : Heb ik het goed begrepen dat u helemaal alleen uw verjaardag viert? Allez, dat kan toch niet?

MADELEINE : Tja, ik moet wel.

HENRI : Heeft u dan geen kinderen of.. Excuseer, nu word ik te persoonlijk.

MADELEINE : Neen toch niet. Mijn kinderen zijn al geweest en ze hebben het druk druk. Ik pas gewoon niet in hun overvolle agenda. Een weduwe moet het alleen weten gezellig te maken.

HENRI : Ah zo... Nu ja, goeienavond dan en amuseer u nog. Bedankt voor de droge broek, ik breng ze morgen terug als ik mag.

MADELEINE : Meneer Henri?

HENRI : Laat die “meneer” maar vallen.

MADELEINE : Henri, voor je feest is het nu waarschijnlijk toch te laat. Als je dus niets anders te doen hebt vanavond... Ik sta hier met een leuk diner en.... alleen is toch maar alleen.... dan zou ik het fijn vinden dat je... hoe moet ik het zeggen.... dat je blijft om een hapje te eten.

HENRI : Mevrouw Madeleine...

MADELEINE : Laat die mevrouw ook maar vallen.....Henri.

HENRI : Madeleine, ik wil je niet tot last zijn. Het was al zo'n bewogen avond en dat is nog zacht uitgedrukt.

MADELEINE : Wie weet wat er nog op het menu staat.... Ik bedoel: op het menu staat fazant maar geen bloedworst... hahahahahaha.

HENRI : Madeleine, het is een eer om met jou je verjaardag te vieren.

MADELEINE : Doe toch je mantel uit, zet je, ik schenk ons een aperitiefje in.

HENRI : Als de rest van de avond zo flamboyant zal verlopen als mijn entree dan zullen we een stevig aperitief goed kunnen gebruiken. (*terzijde*) Het is toch een knappe vrouw... Ik heb echt trek in... fazant.

MADELEINE : Zo, dat zal ons deugd doen: een lekker aperitief naar eigen recept.

HENRI : Madeliene, bij een verjaardagsdiner hoort een toespraak... Laat me even denken..

    Madeleine

    Vanavond gaan we je verjaardag vieren

    Niet alleen, dat zijn geen manieren

    Want al ruikt het bord nog zo fijn

    Alleen kan het nooit lekker zijn

    Ik wens je een gelukkige verjaardag

    En ik geef je een kus als ik mag

MADELEINE : Data pakt mij nu, zie. Het is sinds die film van Sisi geleden dat ik nog zo ontroerd was.

HENRI : (*schuift wat dicht*) Wat vind je van mijn dichtertelijke talenten?

MADELEINE : (*ziet hem schuiven*) Ja, dichtert ben je zeker. Ik ben benieuwd naar je andere talenten?

HENRI : Gezondheit Madeleine.

MADELEINE : Gezondheit Henri.

HENRI : Ik weet waarover ik spreek als het over eenzaamheit gaat.

MADELEINE : Is je vrouw dan ook overleden?

HENRI : Overleden? Ze is nog nooit zo springlevend geweest ja. Madam is er vandoor met mijn beste vriend; met teveel aan tafel is ook niet goed, begrijp je? Verder heb -of liever had ik twee kinderen. Ze studeren nog en wonen bij hun moeder. Vaders kunnen volgens de wet niet voor hun kinderen zorgen. Gelukkig bestaat er nog zoiets als zakgeld zodat ik ze toch af en toe eens zie.

MADELEINE : Ik kan het alleen zijn maar niet gewoon worden. Op mijn kinderen moet ik ook niet rekenen. Wat wil je, ze hebben hun werk een duur huis en een te grote auto op afbetaling. Kortom, een modelgezinnetje en een wereld waar wij niet echt in thuis horen. Ik bekijk hun leven soms als een film en ik ben het reclamespotje ergens halfweg zo van: voor uw was helder en wit, weet men steeds waar moeder zit.

HENRI : Ik ken ook zo'n paar spotjes in het genre van: over je schulden hoef je niet te balen, vader zal ze wel betalen.

MADELEINE : Het doet goed eens met iemand te kunnen praten die me begrijpt.

HENRI : En ik ben blij dat ik in de gracht gevallen ben. Alhoewel, het water was wel erg koud.... Euh, kan ik even naar het toilet?

MADELEINE : Je kent de weg; ik zet intussen een bord bij.

HENRI : Dat is vriendelijk. Eigenlijk sterf ik van de honger. (*af*)

MADELEINE : (*tegen goudvis*) Wel Jerome, wat zeg je nu van mijn charmes. Daar valt je mond van open hé. Ik dacht niet dat ik het nog in me had, op mijn leeftijd .. Wie had dat gedacht... hihihihihihih – (*neemt extra bord*)

(*Voordeurbel*)

Wat krijgen we nu, zo laat nog bezoek?

(Madeleine doet voordeur open. Paula op, duidelijk opgewonden en nieuwsgierig of die man nog in huis is)

Wie we daar hebben... Paula. En, deze keer Frankenstein in de gracht gereden?

Kom binnen *(Paula is al binnen)* en wees welkom in de stal van de oude koe.

PAULA : Neem me niet kwalijk, maar ik was een beetje over mijn toeren.

MADELEINE : Excuses zijn wel op hun plaats na die scène.

PAULA : *(rondspeurend)* Toen ik thuiskwam dacht ik bij mezelf: Paula, ga even zien of uw vriendin.... of die man... allez of hij daar nog altijd is zonder broek... Maar dat zal wel niet, uw vriendin zou nooit ofte nimmer een vreemde man .... daarvoor is ze te... Onvoorstelbaar zou dat zijn dat die man...

(Henri komt in kamer en staat oog in oog met Paula)

....nog in huis is.

HENRI : Inderdaad mevrouw, ik ben nog in huis.

PAULA : Madeleine!

MADELEINE : Ja Paula?

PAULA : Euh niets, ik zwijg als een mossel. *(zet zich aan tafel)*

(Madeleine zet bord voor haar)

Dat is vriendelijk Madeleine. Wat eten we?

MADELEINE : Lekker frietjes met een lookworst. Look is goed tegen vampieren, en heel veel mayonaise, dat is goed voor uw cholesterol.

PAULA : Het lijkt precies wel het menu van een frietkot?

MADELEINE : Dat is ook precies wat je kan eten vanavond: frieten van het frietkot.

Vooruit, maak plaats voor meneer Henri!

PAULA : Bedoel je dat die vreemde man hier blijft eten en misschien blijft.. allez, je